

Forhandling

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det her ved andenbehandlingen af dette forslag skal gøres meget klart, at det ikke er lykkedes regeringen at besvare det vigtigste af de spørgsmål, som er stillet i denne sag. Det er ikke lykkedes regeringen at dokumentere, at anvendelsen af hemmelige protokoller kan være i overensstemmelse med den danske grundlov og med den danske ministeransvarlighedslov.

Det svar, der er afgivet i udvalget – jeg vil snarere sige: Det ikkesvar, der er afgivet i udvalget – indeholder ikke gnist af dokumentation for, at det, der foregår og er foregået, er i overensstemmelse med den danske grundlov og den danske ministeransvarlighedslov.

Det må samtidig konstateres, at regeringen ikke har været i stand til at besvare spørgsmålet, om en hemmelig protokol er at betragte som en folkeretligt bindende aftale, som Danmark derefter som følge af folkerettens almindelige bestemmelser er forpligtet af, eller om det ikke er tilfældet. Det er dog et ret vigtigt spørgsmål, som bl.a. er afgørende for, om hemmelige protokoller er omfattet af grundlovens § 19. Det spørgsmål har regeringen ikke været i stand til at besvare.

Jeg synes ærlig talt, det er stærk kost, at vi har en praksis, som er grundlovsstridig og i strid med ministeransvarlighedsloven, og vi har et system af hemmelige protokoller, som i realiteten har karakter af traktater, som Danmark er forpligtet af, men som ikke behandles som sådan, og som ikke behandles efter de regler, der er foreskrevet i vores grundlov. Det er ærlig talt ret stærk kost, og det har man altså valgt at komme udenom ved at feje problemerne ind under gulvtæppet.

Jeg synes ikke, at vi her ved andenbehandlingen skal foretage en afstemning om dette beslutningsforslag, uden at det står klart, hvem der har ansvaret for disse ting, nemlig dem, der stemmer forslaget ned.

Og så vil jeg sige, at Venstres optræden i denne sag har været en særlig skuffelse. Vi mindes jo alle sammen, eller i hvert fald alle dem, der fulgte debatten, hvordan fru Eva Kjer Hansen under sagens første behandling holdt en tordentale imod de hemmelige protokoller, hvor hun krævede en øjeblikkelig indsats fra regeringens side og krævede, at den adfærdskodeks, som Danmark har været med til at vedtage i EU, omgående skulle laves om, fordi den ikke var

tilstrækkelig. Ja, jeg har sjældent hørt så stærk og engageret en tale som den, fru Eva Kjer Hansen holdt i den anledning. Det var faktisk korrekt fra ende til anden, hvad fru Eva Kjer Hansen sagde, og hun krævede handling.

Jeg mindes, hvordan hr. Jens Kirk for få dage siden i Folketingssalen fulgte det op. Det bemærkelsesværdige var, at hr. Jens Kirk, efter at Venstre havde tilsluttet sig betænkningen over det beslutningsforslag, som vi skal stemme om om lidt, med en forkastelse af Enhedslistens forslag, fortsatte kampagnen imod de hemmelige protokoller.

Jeg synes, der er grund til beundring for Venstres indsats: Venstres ordfører, som har kæmpet i den grad energisk imod de hemmelige protokoller og har tordnet imod dem fra Folketingets talerstol, vil nu om et øjeblik sammen med regeringspartierne stemme for at godkende den hidtidige og den fremtidige anvendelse af hemmelige protokoller. Jeg må sige til Venstre og Venstres ordfører: Velbekomme!

Formanden:

Så er det udenrigsministeren og derefter hr. Thulesen Dahl.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Også jeg vil gerne benytte anden og sidste behandling af forslaget til at sætte nogle ting på plads.

Den nuværende regering har som den første gjort noget konstruktivt i hele denne protokolsag. På dansk foranledning lykkedes det den 2. oktober sidste år at få vedtaget en adfærdskodeks om offentliggørelse af mødeprotokoller og erklæringer til mødeprotokoller, når Rådet optræder som lovgiver.

Denne adfærdskodeks, denne regel for god opførsel, indebærer, at hovedreglen i dag i modsætning til tidligere er, at der rent faktisk sker offentliggørelse af erklæringer afgivet til mødeprotokol, medmindre det på anmodning af et medlemsland konstateres, at der ikke er et simpelt flertal for offentliggørelsen, og den indebærer endvidere, at en medlemsstat altid selv kan offentliggøre egne erklæringer til Rådets mødeprotokol.

Erfaringen med denne adfærdskodeks er, at erklæringer nu alle bliver offentliggjort; alle erklæringer er siden den 2. oktober rent faktisk blevet offentliggjort. Det betyder også, at den mystik, som hr. Keld Albrechtsen omtaler i forbindelse med protokollerne, er hævet, og at vi